

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Sedmíkovou v právní věci žalobce: **R. K.**, zast. JUDr. Hanou Poprachovou, advokátkou AK Poprach, Poprachová, Hruška, Trutnov, Svatojánské nám. 47 proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2012 č. j. MPSV-UM/2159/12/9S-KHK, o mimořádné výhody, t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou v zákonné lhůtě doručenou Krajskému soudu v Hradci Králové se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, které je specifikováno v záhlaví tohoto rozsudku. Tímto rozhodnutím žalovaný postupem dle § 90 odst. 1 písm. c) zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen správní řád) změnil rozhodnutí prvostupňového orgánu, konkrétně Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Hradci Králové ze dne 23. 4. 2012 č. j. Pr-98/11 R-32/2012 Hed. tak, že *1. mimořádné výhody II. stupně se ode dne 31. 10. 2011 odejímají a 2. přiznávají se mimořádné výhody I. stupně podle odst. 1 písm. c) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 182/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s platností ode dne 31. 10. 2011 do 30. 6. 2014.*

V žalobě zejména zdůraznil svůj nedobrý zdravotní stav, kdy závažné zdravotní postižení bylo v způsobeno nesprávným léčebným postupem. Navrhl proto ověřit zdravotní stav objektivním znaleckým posudkem. Trval na zrušení věci a jejím vrácení žalovanému k dalšímu řízení. Po seznámení se s vyjádřením žalovaného vyslovila zástupkyně žalobce souhlas s projednáním věci bez nařízení jednání (§ 51 odst.1 s. ř. s.).

Žalovaný ve svém vyjádření s datem 17. 7. 2013 (a rovněž ze dne 25. 7. 2013) shrnul dosavadní průběh řízení před správními orgány a připomněl následující okolnosti projednávané věci:

Žalobce podal dne 31. 10. 2011 žádost o prodloužení platnosti mimořádných výhod pro těžce zdravotně postižené občany a to od 1. 2. 2012. Žádost uplatnil na Městském úřadu v Trutnově, odboru sociálních věcí, školství a zdravotnictví. K rozhodnutí o žádosti bylo nutné ověřit zdravotní stav žalobce, a proto požádal správní orgán dne 3. 11. 2011 o tento podkladový úkon Okresní správu sociálního zabezpečení v Trutnově (dále jen OSSZ). V souladu s ust. § 38 odst. 1 zák. č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů v řízení od dne 1. 1. 2012 pokračoval Úřad práce České republiky, krajská pobočka v Hradci Králové, kontaktní pracoviště Trutnov.

Posudkový lékař výše uvedeného pracoviště posoudil zdravotní stav žalobce a vypracoval dne 13. 4. 2012 posudek, z něhož vyplývá, že žalobce od 1. 2. 2012 není občanem těžce zdravotně postiženým ve smyslu § 86 odst. 2 zák. č. 100/1988 Sb., neboť nejde o zdravotní postižení uvedená v příloze č. 2 k vyhl. č. 182/1991 Sb., v platném znění. Tento posudek sloužil jako podklad pro rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (ze dne 23. 4. 2012 č. j. Pr-98/11 R-32/2012 Hed), kterým byla žádost žalobce zamítnuta.

Rozhodnutí žalobce převzal 26. 4. 2012 a následujícího dne si proti němu podal odvolání. Odvolací orgán, kterým byl žalovaný, požádal o vypracování posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí se sídlem v Hradci Králové (dále jen PK MPSV) s tím, že požadoval zhodnocení zdravotního stavu žalobce ke dni podání žádosti, tedy ke dni 31. 10. 2011. Připomněl, že tento postup zvolil s ohledem na § 39 zák. č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, neboť tímto zákonem byl původní zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, zrušen s účinností od 1. 1. 2012, a proto podle něho nelze posuzovat zdravotní stav žalobce ke dni 1. 2. 2012.

O případu žalobce jednala v řádném složení PK MPSV dne 26. 6. 2012 se závěrem, že k datu 31. 12. 2011 a stejně tak i k datu žalobcem uplatněné žádosti, tedy k 31. 10. 2011, byl žalobce občanem těžce zdravotně postiženým ve smyslu § 86 odst. 2 zák. č. 100/1988 Sb., v platném znění. Nešlo o zdravotní postižení uvedené v odst. 2, 3 přílohy čl. 2 k vyhl. č. 182/1991 Sb., v platném znění, ani s ním nebylo podle rozsahu a tíže funkčních důsledků srovnatelné. Jednalo se však o zdravotní postižení podstatně omezující pohybovou schopnost, které je uvedeno ve shora citovaném ustanovení přílohy č. 2. Dobu platnosti tohoto posouzení stanovila posudková komise do 30. 6. 2014. Výsledkem popsánemu posouzení zdravotního stavu žalobce a přijatého posudkového zhodnocení a závěru bylo rozhodnutí žalovaného, které žalobce učinil předmětem soudního přezkumu.

Závěrem žalovaný připomněl, že v daném případě na základě ust. § 56c zák. č. 114/1988Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, platném do 31. 12. 2011, byla ze soudního přezkumu vyloučena rozhodnutí o dávkách sociální péče a o mimořádných výhodách občanům těžce zdravotně postiženým podle § 34 odst. 1 písm. a) až e). Setrval na správnosti svého rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Současně se jasně vyslovil pro rozhodnutí věci samé bez nařízení jednání.

Ze spisů správních orgánů, konkrétně Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Hradci Králové a ze spisu doloženého žalovaným krajský soud ověřil, že průběh řízení včetně zkoumání zdravotního stavu žalobce posudkovými orgány probíhal přesně tím způsobem, který ve svém vyjádření popsal žalovaný a který z praktických důvodů krajský soud zachytil výše. Neshledal žádnou zásadní odchylku či nesprávnost, a proto na podstatné okolnosti případu shrnuté žalovaným v plném rozsahu odkazuje.

Podle § 70 písm. d) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání **jsou vyloučeny úkony správního orgánu jejichž vydání závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu osob** nebo technického stavu věcí, pokud sama o sobě neznamenaají právní překážku výkonu povolání, zaměstnání nebo podnikatelské, popřípadě jiné hospodářské činnosti, nestanoví-li zvláštní zákon jinak.

Nejvyšší správní soud v Brně přijal v rozšířeném senátě dne 19. února 2013 č. j. 6 Ads 109/2009-114 pod bodem 10) svého usnesení tento závěr:

„Úkony správního orgánu, jejichž vydání závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu osob, jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny,

- ledaže by samy o sobě znamenaly právní překážku výkonu povolání, zaměstnání nebo podnikatelské, popřípadě jiné hospodářské činnosti

- nebo ledaže by šlo o úkony dotýkající se základních práv zaručených Listinou.“

Krajský soud je přesvědčen, že výše uvedený závěr lze přiměřeně aplikovat rovněž na projednávaný případ, když podle § 35 odst. 3 zák. č. 329/2011 Sb., v platném znění **pro účely řízení o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením požádá krajská pobočka Úřadu práce příslušnou okresní správu sociálního zabezpečení o posouzení schopnosti žadatele zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility a orientace a o posouzení stupně závislosti; při rozhodování o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením vychází krajská pobočka Úřadu práce z tohoto posudku.**

Napadený úkon správního orgánu (rozhodnutí), resp. jeho výsledek bylo s ohledem na výše uvedené jednoznačně výlučně závislé na posouzení zdravotního stavu žalobce a samo o sobě neznamenaá právní překážku výkonu povolání,

zaměstnání nebo podnikatelské, popřípadě jiné hospodářské činnosti. Stejně tak krajský soud nedospěl k závěru, že by šlo o úkon dotýkající se základních práv žalobce zaručených mu Listinou základních práv a svobod, konkrétně její článek 29 odst. 2.

Krajský soud tak žalobu odmítl s odkazem na § 46 písm. d) s. ř. s., neboť návrh shledal s ohledem na výše popsané podle s. ř. s. nepřípustným.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 21. listopadu 2013

JUDr. Marcela Sedmíková, v.r.
samosoudkyně